

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lv dovici || De Ponte Vallis-|| Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-||libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

In Qvo Agitvr Nominatim De Sacerdotibus, Confessarijs, Magistris siue
Doctoribus, Concionatoribus, Episcopis & alijs Prælatiſ, eorumque
Ministerijs - In ſeptem Tractatus distributus ...

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1629

§. I.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45750](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45750)

omnium, & ad laudandum Deum. Ac propterea dicit: *d cum conuenitis, unusquisque vestrum Psalmum habet, quem proferat, & alter gratias Deo agit, & idcirco, etiam non intelligentes, respondent: Amen.* Et hinc ortum est, vt orationes Ecclesie vocarentur Collectae: eò quòd multi simul in loco vno recollecti eas pro omnibus dicerent. Ex quo apparet, hanc orationem non fuisse purè mentalem, sed vocalem; & quidem elata voce, vt ab omnibus audiri & intelligi posset, eum in modum, quo idem S. Lucas refert: Apostolos cum reliquis Fidelibus in locum vnum conuenisse, & omnes e *unanimiter leuasse vocem ad Deum*, longam ac feruentem facientes pro omnibus oratione. Quamuis autem Spiritus Sanctus (cuius donum est, vt quis sciat bene orare) soleat orantibus verba inspirare, in ipsa oratione dicenda, ita vt ex feruenti interna & mentali oratione resultet (vt ait Sanctus *BONAVENTURA*) vocalis oratio; ita vt ipsemet orans, suae orationis verba componat, id tamen rarò euenit, ob dispositionis nostrae paruitatem; & quòd non omnes apti & capaces sint, ad id præstandum. Quare quemadmodum *CHRISTVS DOMINVS NOSTER* componere voluit ipsam Precationem Dominicam, vt omnes fideles eam orarent: ita etiam *SPIRITVS SANC TVS* Ecclesie inspirauit, vt officium Diuinum ordinaret, & orationes latèdque Dei colligeret: quas eius Ministri dicturi essent in loco & tempore sibi præscriptis.

§. I.

CAUSA huius Sanctae Institutionis multae fuerunt, valdeque vtiliter: & Sanctus Bonaventura quinque valde Pias assignat. *Prima causa* fuit: vt Ecclesia Militans imitaretur morem Triumphantis: in qua Angeli & Spiritus Beati coram Deo semper assistunt, eius laudibus attendentes, iuxta illud Davidis: *a Beati, qui habitant in domo tua Domine: in secula seculorum laudabunt te.* Cum igitur Christus D. N. sicut est in caelo, realiter & verè sitetiam in Sanctissimo Altaris Sacramento in ipsis templis: æquum & iustum est, vt sint constituti Ministri qui eius praesentiae assistant, laudesque decantent cum ea maiori continuatione & frequentia, quam humana fragilitas adhibere potest. Et videntur Seraphini, quos vidit *Isaias*, descendisse de caelo in templum Ierololymitanum, vt nos docerent modum, Deum in nostris templis laudandi. In praesentia enim Domini *clamabant alter ad alterum, & dicebant: Sanctus, Sanctus, Sanctus Dominus Deus exercituum, plena est omnis terra gloria eius: vt homines intelligerent, se debere imitari incensum Seraphinorum amorem: vt magna concordia vniti, Sanctissimam Trinitatem laudent: existimantes, hanc esse supremam occupationem quam in terra habere possunt: cù de ea gloriarentur supremi caelestes Angeli: quorum laudibus debet hanc coniungere,*

vt earum

d. 14. 23.
26.c. *Adum.*
4. 24.Processus 7.
Relig. 6. 3.I.
opus. de 6.
Alio Seraph.
6. 8.
a Psal. 83. 5b *Isaie* 6. 3

vt earum defectus suppleatur, fiant que Domino ipsi gratiores. Ideo enim Ecclesia in Præfatione addit: *cum quibus & nostras voces vt admitti iubea deprecamur, &c.*

SECUNDA huius Institutionis causa fuit, vt esset perpetua Diuinarum beneficiorum memoria, designatis certis horis, in quibus Deus fit laudandus; gratiæque illi pro eis agenda: vt huic obligationi, maiori qua possemus, continuitate satis faceremus, iuxta illud Davidis: *c benedixit Dominum in omni tempore; semper laus eius in ure meo; & illud Isaie: misericordiarum Domini recordabor, laudem Domini super omnibus, qua reddidit nobis; & super multitudinem bonorum, qua domui Israel largitus est.* In quibus verbis meminit duorum beneficiorum specialium, quæ largitur Dominus vnique fidelium; & generalium, quæ concedit domui Ecclesiæ suæ, in omnium vtilitatem. Vt autem vtrorumque sit continua memoria & gratiarum actio institutæ sunt horæ Canonicæ: vt Ecclesiastici suo & Ecclesiæ nomine semper Deum laudent, gratiasque pro his beneficijs agant, sed magis in particulari, vt memoriã habeant beneficij nostræ redemptionis. Dominumque laudent, qui *media nocte* fuit natus; & *alia nocte* ingentes sustinuit cruciatus; *mane* verò ad iudices deductus; & *hora tertia* flagellatus, & ad mortem damnatus; *sexta* autem crucifixus; *vesperi* tandem mortuus; & *circa noctem* sepultus; postea diluculo resurrexit, & *hora tertia* Spiritum Sanctum misit. Cum igitur hisce horis adeo insignia beneficia Ecclesiæ contulerit: decebat, vt eius filij eisdem horis ad ipsum Dominum, quæ tanta liberalitate & misericordia contulit, laudandum conueniret.

HVC causa affinis valde est *tertia*: vt scilicet orationis exercitio qua posset maxima frequentia continuaretur, duplici nomine. Altero, quod necessitates & miseriæ tam particulares, quam communes, quibus premimur, sint continuæ: quarum vniuersalis reparator est ipse Dominus noster, adhibita ratione ad id impetrandum; Altero, eò quod oratio sit efficacissimum medium ad conseruationem & augmentum Fidei, Religionis, & Sanctitatis, quam profiteamur: quæ absque Diuino fauore non potest diu durare, hic autem fauor obtinetur orationibus. Et vtroque hoc nomine dixit Christus Dominus noster: *e oportet semper orare, & non deficere.* Quod (vt ait Beda) præstat Ecclesia, statuendo vt eius Ministris toties die ac nocte conueniant, ad Horas Canonicas dicendas: vt vtrumque à Deo obtineant, quas quotidie repetunt, vt quotidie vtrumque obtineant; iuxta illud S. Hieron. Deus semper largitor, semperque donator est: non mihi sufficit, quod semel donauit, nisi semper donauerit. Peto, vt accipiam; & cū accepero, rursus peto. Auarus sum ad suscipienda beneficia Dei. Neque ille deficit in dando, neque ego fatior in accipiendo; quanto plus habebero, tanto plus litio. Præterea, cum Officium Diuinum non solum con-

c Luc. 18. 1.
c. 71. in Lu
cam. apud
D. Thom. in
catena.
Epist. ad
Thesiphon-
sem in o-
med. iiii.

» à Deo obtineant, quas quotidie repetunt, vt quotidie vtrumque obtineant;
» iuxta illud S. Hieron. Deus semper largitor, semperque donator est: non
» mihi sufficit, quod semel donauit, nisi semper donauerit. Peto, vt accipiam;
» & cū accepero, rursus peto. Auarus sum ad suscipienda beneficia Dei. Ne-
» que ille deficit in dando, neque ego fatior in accipiendo; quanto plus ha-
» beo, tanto plus litio. Præterea, cum Officium Diuinum non solum con-

tineat petitiones; sed multos actus & virtutum omnium affectus complectatur: ideo si ut oportet, dicatur: non solum consilium impletur, semper orandi, sed etiam proficiendi continuè in puritate & sanctitate: iuxta illud quod Spiritus sanctus dicit: *f qui iustus est iustificetur adhuc: & sanctus sanctificetur adhuc.* Et illud Ecclesiastici: *g non impediaris orare semper, & ne vercaris usque ad mortem iustificari: quoniam merces Dei manet in aeternum.*

HINC etiam Quarta causa huius Institutionis oritur: ut communis plebs, quæ parum scit, parumque delectatur hoc exercitio orandi & laudandi Deum: ei assuecat, accedens ad Ecclesiam constitutis horis: ubi non solum per ipsos Sacerdotes oret, & laudet Deum; sed hoc etiam exemplo teipsam excitet, ut iuxta suam capacitatem, idem præstet; & attendens Divinis officijs, reddatur ei minus graue tempus, quod ibi orando expendit. Experientia enim docet nos, quòd, nisi sancta hæc esca proponeretur; multi non accederent templa, aut citò defatigarentur in eis manendo. Et hoc est, quod S. Lucas dixit: quod, quando Zacharias Pater Sancti Ioannis Baptistæ ingressus est templum Domini, ut secundum consuetudinem Sacerdotij incensum poneret: tunc *h omnis multitudo populi erat foris hora incensi*; atque si nunc diceremus: dum Sacerdotes officium suum præstant in altari, vel in choro omnis populus est foris orans, & clamans ad Deum, bono illorum exemplo permotus.

QUINTA causa est: quia id spectabat ad Catholicæ Ecclesiæ, & Christianæ Religionis decorum. Si enim Gentiles conveniebant in suis templis, ut suos falsos Deos adorarent & laudarent: multò magis est rationi consentaneum, ut Christiani in templis nostris conveniamus, ad adorandum & laudandum verum nostrum Deum. Et, si antiquæ legis fideles suas etiam faciebant congregationes in suis Synagogis; suæque festa celebrabant pro gloria Dei nostri: multò certè magis iustum est, ut Christiani conveniamus in templa nostra, ut eum laudemus, & altissimorum eius mysteriorum, & Sacramentorum participes efficiamur: facientes quod refert Ecclesiasticus de Davide dicens: *i dedit in celebrationibus decus, & ornavit tempora usque ad consummationem vite, ut laudarent nomen sanctum Domini; & amplificarent mane Dei sanctitatem.* Omnes enim tenemur eum laudare: quia talis est; & propter altissimas, quas in se habet perfectiones; & propter amplissima opera, quæ nobis præstitit, ac præstat: decetque ut omnes nostras vires intendamus in his cum omni solennitate possibili præstandis: semper enim minùs faciemus, quàm infinita eius Maiestas deprecatur, & promereatur, ut aperte dixit idem Ecclesiasticus: *k glorificate Dominum quantumcumque potueritis, superualebit enim adhuc & admirabilis magnificentia eius. Qui benedixit Dominum, exaltate illum quantum potest: maior enim est omnis laude.*

f Apoc. 12.

31.

g Eccli. 18.

22.

4

h Luc. 1. 10.

5

i Eccli. 47.

2.

k Eccli. 43.

32.